Ч. 7. Второк 25 (12) січня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Докінчене 63-го засїданя I. сесиї IX періоду.

Вечірне засїдане з пятниці відкрив п. Маршалок о год. 9 вечером. Вела ся на нім дальша загальна дискусия над буджетом.

Промавляли оба ґенеральні бесїдники: „против“ п. др. Макух і „за“ п. др. Стефчик, та ґенеральний справоздавець п. др. Мілевский.

Ґенеральний бесїдник „против“ п. Макух підніс передусім, що говорене о рівноправности Русинів в Галичині є байкою, коли возьме ся на увагу упослїджене руского народа на ріжних полях житя. Русини не мають і не можуть мати найменшого впливу на веденє справ в тім краю, бо на загальне число 149 послів мають ледви 21 мандатів, хоч закон забезпечує їм тих мандатів 47.

Як та рівноправність Русинів представляє ся, виказує бесїдник в дальшій своїй промові, жалуючи ся особливо на то, що Русини на 42 проц. населеня а 33 проц. податкової сили мають одного члена Видїлу краєвого, дальше на недостачу урядників і возьних Русинів у Видїлї краєвім, а також на то, що предложеня, які Видїл краєвий без порозуміня з Русинами виготовлює, стремлять до знищеня Руси.

О рівноправности руского язика в автономії нема також бесїди. Маршалок краєвий нїколи ще не відповів на інтерпеляциї Русинів по руски, а навіть не вільно того зробити членови Видїлу краєвого Русинови. Видїл краєвий не має нїяких руских печаток, а на рускі подання відповідає по польски. Такі самі відносини суть також по видїлах повітових. Бесїду свою закінчив п. др. Макух полемікою з закидами против радикалів п. Намістника.

Є. Е. п. Намістник забравши з черги голос для фактичного спростованя, з притиском ствердив, що не грозив радикалам, як то єму закидає п. др. Макух. Він сказав лише, що коли би лучили ся случаї насильства т. є. напасти на жандарма, не може і не має права обіцювати, аби жандарм не зробив ужитку з оружия.

Ґенеральний бесїдник „за“ буджетом др. Стефчик порушив на вступі своєї промови справу банку парцеляцийного і домагав ся єї поясненя.

Перейшовши з черги до обговореня справи політики кола польского, підніс др. Стефчик, що в колї було би найбільше бажаною річию, аби в нім зникли партийні ріжниці.

Вкінци підніс ще цілий ряд справ, котрими в найблизшім часї повинен займити ся Сойм. До тих справ зачисляє п. Стефчик справу торговлї землею, фахові стоваришеня рільничі, зарядженя в справі заморскої і сезонової еміґрациї, справу розвиненя краєвого промислу і нороблення заходу для піднесеня наших ремесел.

По цілім ряді фактичних спростовань, забрав голос ґенеральний справоздавець буджету п. Мілевский. Бесїдник обговорюючи средства, які дозволили краєви вийти з так великого дефіциту, яким кінчить ся сегорічний буджет, і оперти той буджет в будучности на певних підставах, підніс, що наші зусиля повинні ми справити в три сторони. О то повинні старати ся: Сойм і Видїл краєвий, дальше правительство, а вкінци сама суспільність.

По промові буджетового референта мотивував п. Левицкий своє нагляче внесенє о удїлене запомоги погорільцям громади Синевідска вижного, стрийского повіта. Наглячість внесеня ухвалено, а само внесенє передано комісиї буджетовій.

По відповіди на інтерпеляцию п. Сколишевского закрив п. Маршалок засїдане в ночи о год. 12¼, назначуючи слїдуюче на суботу рано.

7

Зрабоване „Реґента“.

Сьміховинка — М. Блянка.

(Дальше).

Старий панок з поморщеним лицем, але з очима, що бігали у него як у молодого, приняв комісаря в сальонї. При тім побачив Фалльо ту милу пишноту, котра призначена звеселяти а не величати ся. Коминок був зроблений з марморових кафлів, а на ґзимсї стояли правдиві бронзові фіґурки Менієра і других артистів. Оригінальний образ Каррієра зраджував, що властитель єго розуміє ся на всїх тонкостях артизму.

Запрошуючим рухом руки попросив радний міста комісаря сїдати.

Фалльо приступив відразу до річи і подав причину, яка єго сюди привела.

— Передовсїм хочу вас перепросити, що вам не дали спокою і ревідували, хоч то преці могла бути лиш сама формальність.

— Не потребуєте звиняти ся! — сказав на то Бернар. — Розуміє ся, що так повинно було бути. В такім случаю навіть сам президент не повинен би був вийти. Я сам преці найлїпше відчуваю, що значить страта „Реґента“, бо маю також малу збірку диямантів, в котрій знаходить ся також і „Реґент“, хоч підроблений із шлюфованого скла. Маймо надію, що чей небавком викриють ся слїди злочинця.

— Ну, я можу зрадити, що я вже на тропі злодія.

— Дїйстно?

— Маю кріпку надію, що вже в найблизшім часї буду міг казати арештувати виновника.

— Желаю вам всего щастя до того.

Фалльо довідав ся ще про стан здоровля так несподївано занедужавшої доньки, а пожелавши їй скорого подужаня, попращав ся і вийшов.

На другий день дав всїм полїцистам докладний опис малого, грубого панка, котрий з незвичайним поспіхом вийшов з Лювру через павільон Денона, а на котрого польоване розпочало ся тепер по цілім Парижи.

Триюмф Фалльота був совершенний, коли вже другого дня рано хлопці, що розпродували по місті всїлякі ґазети, бігли через бульвари і авенї та верескливим голосом сповіщали найновійшу новину: „Злодія „Реґента“ арештували!“

*

Віктор Боже встав був скорше як звичайно. Він придумав собі великий плян роботи, котрий хотів виконати. Він так вжив ся був в ролю детектива з аматорства, що о нічім більше не думав, лиш о тім.

Він мусїв сторожити за молодою дамою, котра, як показало ся, була панною Нореттою Бернард і пильнував єї на кождім кроці. Так отже єго метою була знов улиця Камбон. Якраз був він в дорозї з пятого поверха на долину, коли єго стрітив післанець з депешами і вручив єму якусь телеґраму.

Віктор опинив ся між небом а землею або лїпше сказавши на осьмім степени третого поверха і відчитав депешу:

Прийди сейчас до готелю „Роаяль“ Кеті.

Отже на сходини! То було перше, що собі подумав. Кеті очевидно вирвала ся від свого батька, котрий може пішов шукати доброї табаки. Ну, так треба іти до готелю „Роаяль“! На улицю Камбон вже позабув.

Але тота сподївана стріча з Кетею не мала відбути ся без перешкоди. Він хотів якраз вискочити на якийсь омнібус, коли хтось вхопив єго за обі ноги сурдута і стягнув назад. Проклинаючи того, що не дав єму їхати, обернув ся він і побачив перед собою грубе лице усьміхненого фільософа Едмонда Лякроа.

— Ти все ще гониш за „Реґентом“? — відозвав ся той до него. — Нинї вже третий день від часу тої крадежі. Може би ти міг дати менї на задаток одну фляшку з тої бочки вина Бордо?

— Чого ти хочеш? — воркнув Боже до него.

— То хиба я не досить вразно сказав. Коли так, то я можу то ще й иншими словами виразнїйше повторити. Позич менї одного франка на фляшку червоного.

Але Боже вихопив ся тимчасом вже на другий омнібус і відозвав ся до оставшого Лякроа: Коли маєш менї зміняти золоту двайцятьфранківку, то охотно тобі позичу!

Золоту двайцятьфранківку! Лякроа глянув жалїстно за омнібусом, котрий щез серед глоти на улици. Все минуло ся мов би якийсь

64. засїданє I. сесиї IX. періоду.

Суботнїшне засїданє розпочало ся по год. $10^1/_2$ перед полуднем.

Перед приступленєм до дневного порядку відчитали секретарі петициї і інтерпеляциї.

П. Верещиньский мотивував відтак нагляче внесенє о удїленє запомоги погорільцям громади Ганачів. Наглячість ухвалено а внесенє передано буджетовій комісиї.

Перед приступленєм до дневного порядку забрав голос др. Макух і вніс, аби усунути з порядку дневного перше читанє трех внесень ґр. Скарбка і умістити їх по руских внесенях зголошених ще попередно. П. Маршалок відповів: Внесеня п. Скарбка в тій сесиї були поставлені яко перші. Однако я признаю, що є цїлий ряд внесень, поставлених у вересни, котрих на дневнім порядку не було. Звертаю однак увагу, що я, як менї здаєть ся, заявив у вересни, що не чую ся покликаним ставляти на дневнім порядку внесеня, зголошені перед кількома місяцями, бо часто лучає ся, що по такім часї відносини зміняють ся і сам внескодавець вже не бажає собі, аби єго внесенє обговорювати. Тількож вже тодї заявив я і нинї се повторяю, що коли який небудь з послів, чи то до мене, чи до соймової канцеляриї, чи до котрого з секретарів оберне ся з бажанєм, аби внесенє ним поставлене перед кількома місяцями було піддане під наради Сойму, то я сейчас прихилю ся до єго бажаня.

П. Макух заявляє, що з відповіди п. Маршалка вдоволений.

По умотивованю внесень п. Скарбка і відосланю їх до комісиї краєвого господарства, приступила палата до подрібної дискусиї буджету на р. 1910.

П. др. Коритовский реферував руб. I. (репрезентация краю) і руб. II. (заряд краю).

Промовляли над тою руб. пп. др. Старжиньский, др. Ганчаковский, Скварко і др. Гурский.

На тім о годинї $1^3/_4$ по полудни відложив п. Маршалок засїданє до год. 8 вечером, повідомляючи палату, що в дискусиї над рубрикою I. і II. записані ще до голосу пп. Т. Старух, Стояловский, др. Бандровский і член Видїлу краєвого п. Онишкевич.

Новинки.

Львів, дня 24 січня 1909.

— **Два розпорядженя в справі шкіл середних.** Ц. к. Міністерство справ внутрішних видало до дирекций шкіл середних розпорядженє в справі роздаваня сьвідоцтв курсових і річних, в котрім сказано, що дотеперішний спосіб роздаваня сьвідоцтв безпосередно ученикам має і надальше позістати, однак учителям лишає ся до волї, коли би щось невідповідного добачили, або коли би родичі учеників виразно того зажадали, взагалї вже, коли би того вимагали якісь особливі обставини, щоби спосіб доручуваня сьвідоцтв змінили після свого погляду. Сею постановою дана отже учителям можність поробити відповідні зарядженя, щоби недопустити учеників до нерозважних вчинків. В тім розпорядженю Міністерства вказує ся дальше на то, що учителї повинні вже підчас шкільного року старати ся о то, щоби у нервових або хоробливо успособлених учеників прихильним поступованєм і повідомленєм в пору родичів о злих успіхах в науцї недопустити учеників до нерозважного кроку. Також повинні они при роздачі сьвідоцтв скористати з тої нагоди, щоби на учеків, котрі не виказують доброго успіху в науках, впливати розрадою, успокоєнєм і поучуванєм. — Розпорядженє се, о скілько то можна вносити з відзивів в газетах, приняла суспільність в нашій державі з великим вдоволенєм і дають ся чути голоси, що се розпорядженє треба би розширити також на школи видїлові і народні.

Друге розпорядженє Міністерства просьвіти відносить ся до поступованя супротив тих ренетентів, котрі зарепетувавши одну клясу, виказують в них знов злі поступи. Се розпорядженє постановляє: Коли якийсь ученик, що недобровільно повторяє якусь клясу, буде при кінци року, взглядно другого курсу признаний знов за нездібного до поступленя до висшої кляси, то має школу покинути. То само відносить ся також і до тих учеників, котрі, хоч не суть ренетентами, одержать в обох курсах з половини або більшого числа обовязкових предметів (з виїмкою руханки) ноту „недостаточно“. Краєва Рада шкільна єсть однак уповажнена в обох случаях при достойних увзглядненя обставинах на внесенє тїла учительского призволити повторенє тої кляси в тійже самій школї. На случай усуненя ученика з якоїсь школи треба в обох згаданих случаях записати в головнім катальозї. З причини недостаточного успіху в науках має виступити із заведеня. Тої замітки однак не треба вписувати до сьвідоцтва.

— **Господарский курс в Буцневі** відбуде ся заходом тернопільскої філії товариства „Сільский Господар“ від 1—26 лютого с. р. Викладі будуть відбувати ся що дня від години 5—7 вечером з виїмкою сьвят і недїль. Викладати будуть: о. Й. Раковский: Про годівлю дробу і кріликів; проф. І. Боднар: Про кооперацию; проф. С. Сидоряк: Про годівлю зьвірят домашних; о. Михалевич з Чернилева: Про пасїчництво; проф. С. Сидоряк: Про управу наших ростин; проф. Павло Ковальский з Кобиловок: Про садівництво: проф. С. Сидоряк: Про хемічний склад рілї і її навожене. Зголошувати ся на курс можна у о. декана І. Глиньского, пароха в Буцневі. Учасники курсу поносять кошти удержаня самі. — О. Ил. Карпиньский, гол. філії „Сіль. Госп.“ в Тернополи.

— **84.000 К в сьмітю.** В банку державнім в Франкфурті над Меном викинено недавно тому множество записаного паперу на сьміте. Але що такий папір можна ужити на перерібку т. зв. папендеклю, то звичайно забирають єго шматярі або инші торговельники за малі гроші і відставляють до фабрик паперу. Так стало ся в сїм случаю. Перед кількома днями купив той папір якийсь шматяр забрав в міхи і поки що завіз до дому. На другий день явили ся у него урядники банку в асистї полициянта і зажадали, щоби він отворив міхи, бо они мусять викинений папір ще раз переглянути. — Они стали переглядати і знайшли між викиненими паперами 70.000 марок або 84 тисячі корон в 70 банкнотах по тисяч марок. З великої радости, що знайшли готу суму, дали шматяреви 50 марок нагороди і позволили ще забрати даром цїлу фіру записаного паперу, котрий очевидно лїпше переглянули як тамтой.

— **Дрібні вісти.** Закон ухвалений соймом дозваляючий на побір оплат від спіритусових напитків в Ягольници і Пробіжній одержав найвисшу санкцию. — Чутка, мов би вежі Айфля в Парижи грозила в наслїдок повени якась небезпечність, єсть безосновна. — Сейсмографи на львівскій політехницї, а так само сейсмографи в Будапештї і Полї зазначили в суботу рано сильне землетрясенє в далекій віддалї. — 13 п. уланів, стаціонований в Золочеві, обходить сего року 50-лїтний ювилей свого єствованя. — 14-лїтний Волод. Федорів, син Мартина, пекаря зелїзн., втїк ще місяць тому назад з дому і щез без слїду. — З гар-

---

красний сон. Зміняти золоту двайцятьфранківку!

То єго тим більше болїло, бо він вже кілька разів то добачив, що єго приятелї або глухих удавали, коли він з чим до них відозвав ся, або удавали, що єго не видять і втїкали з головної улицї де в побічні нїби то за якимись пильними інтересами, коли де єго стрінули. Длятого він споглядаючи за Божером, лиш зітхнув важко: Та й ти, мій сину Бруте!

Але Боже не міг вже того чути. Він і зараз забув на Лякоя, бо єму просьвічала ясна, многонадійна зірка — єго Кеті!

Чим довше тревала їзда до готелю „Роаяль“, тим солодші видавали ся єму поцїлунки, яких сподївав ся так, що він вже наперед складав до них губи.

В готели спитав він дверника: Котре число комнати займає пан Відеман з донькою?

Пятьдесять четверте.

Віктор побіг, полетів на крилах своєї любови горі сходами а єго ноги при тім показали ся такі довгі, що він перескакував нераз аж по три ступені.

Ще лиш одні двері віддїляли єго від сповненя тої любовної блаженности, яку знають лиш ті, що поправдї люблять ся, для котрих поцїлунок з уст улюбленої означає найвисше щастє. Скритий, потайний поцїлунок без сьвідків, притиснути єї до себе, обняти своїми руками — ох, яка то розкіш!

Він отворив двері і —

Кеті припала до него, притулила своє личко до єго грудий і — плакала так, що аж Боже змилуй ся! Горячі сльози котили ся щораз рієнїйше по єї личку а кожде слово, що добувало ся з єї уст, душило ся від сильного плачу.

Віктор аж не знав, що з ним дїє ся, так був змішаний. Він не гадав, що то так буде. Бо то таки направду не було таке приняте, яке повинно бути! Він прецї не того летів сюди як на крилах!

— Алеж — —

В сїм однім слові, яке видобув із себе, пробивало ся цїле єго розчарованє, похорон всїх єго надій.

Наконець крізь плач, від котрого Кеті аж заходила ся, видобуло ся одно виразне слово: Тато! Мій бідний тато!

— Щож такого стало ся з твоїм татом? Хибаж все ще не знайшов табаки?

— Ах, мій Боже, єго прецї — —

— Щож єго прецї?

— Єго — арештували!

— Що? Арештували? А тож за що?

— Арештували єго за — крадїж! Нинї рано! Перешукали всї наші куфри. Украв кажуть в Люврі диямант.

— То щби вуйко Відеман мав вкрасти „Реґента“! То з вуйка Відемана розбишак? — Віктор Боже аж заходив ся від сьміху, так зачав реготати ся.

Кеті обурена вирвала ся тодї від него а їй аж очи засьвітили ся, коли крикнула: Фе — встидай ся! Як ти можеш ще сьміяти ся!

— Прости, Кеті, але то занадто сьмішна істория! Вуйко Відеман!

— Я в тім не виджу нїчого сьмішного. Я уважаю то за дуже невідповідне з твоєї сторони сьміяти ся з того.

— Не можу таки витримати, Кеті! — І він реготав ся знову.

Колиж Кеті стала знов плакати, він зачав єї успокоювати: Будь же спокійна! Го певно так зле не буде! То може бути хиба лиш якась похибка, котра небавком вияснить ся. Але тепер мусиш менї все докладно розповісти, що стало ся, а тодї я буду знати, що робити.

Єму удало ся дївчину на стілько успокоїти, що она зачала розповідати: Ми якраз снїдали, коли хтось запукав до дверий. На завізване тата отворили ся двері і увійшов якийсь пан з цивільнім одїню і два поліцисти. Він допитував ся до пана Івана Відемана. Тато не розумів анї слова. Я то сказала тому панови а він тодї представив ся як комісар Фалльо. Сказав менї, що мусить тата арештувати як сильно підозріного о крадїж „Реґента“ в Люврі а поки що переведе докладну ревізию. Тато все ще не розумів анї слова а я не мала відваги сказати єму, о що розходить ся. Аж коли комісар зачав перевертати в наших куфрах, мусїла я вже сказати. Але тодї була я вже рада, що комісар і поліцисти не розуміли нїчого по нїмецки, бо тато зачав їх страшно ганьбити.

— Можу то собі подумати — перебив їй Боже.

(Дальше буде).

барні Ізраиля Вольфа на Замарстинові вкрадено 25 виправлених шкір юхтових, 11 виправлених на чорно цілих кіньских шкір і 3 шкіри телячі, загальної вартости 1000 К.

— **Крадіж 20.000 корон.** Якийсь пан інжинір Генрих Міллер дав оногди львівскій поліциї знати, що в дорозі з Моравскої Остравы до Львова пропало єму 22.000 корон, котрі віз у валізці на виплату для робітників як заступник фабрики виробів металевих у Витковицях на Мораві. Підозріне, що єму ті гроші вкрали, кинув він на якусь супружу пару, котра їхала разом з ним з Кракова в тім самім купе, а котру внаслідок того арештовано у Львові. При дальших доходженях однак пан „інжинір" так запутав ся, що єго самого арештовано, а арештованих паньства випущено на волю. Загадочна ся справа так тепер представляє ся:

Згаданий п. „інжинір" Генрих Міллер має бути лиш конструктором у фабриці зелїза бар. Ротшільда у Витковицях і мав взяти нїби то 22.000 кор. на виплату для робітників фабрики в Чернівцях. Коли в четвер по полудни їхав з Витковиць через Краків, познакомив ся з якоюсь панею Ст. Р. і паном С. Л. В Тарнові оба панове пішли на стацию до буфету на пиво і так забавили ся, що поїзд тимчасом від'їхав. Они тоді зателефонували до Дембіци, щоби п. Ст. Р. забравши їх річи висїла в Дембіци і заждала на них, а они надїдуть слїдуючим поїздом. Так і стало ся. Але згадана пані забрала лиш пелерину п. Міллера з ваґона, бо не знала, що більше до него належить. Всї разом лишились в Дембіци і бавили ся весело, аж в пятницю по полудни приїхали разом до Львова. Тут п. Міллер попрощав ся з ними і лишив ся сам на двірци.

По якімсь часї зголосив ся він до уряду, чи в тім а в тім поїзді не знайдено таких а таких річий. На таке питанє вернено єму скринку в цератовім футералї і Міллер взяв єї а дальших претенсий вже собі не робив. Аж о 6 год. зголосив ся з повідомленєм, що єму пропала торбинка з 22.000 кор. і він підозріває о крадіж згаданих паню і пана. Тоді арештовано тих обоє в хвили, коли всїдали до поїзду, що відходив до Жовкви. Їх поставлено Міллерови до очий а він тоді зачав крутити і казав, що то не тоті, з котрими він їхав, хоч они рішучо признавали ся до того, що то они з ним їхали. Остаточно Міллер признав, що то они з ним їхали, але казав, що они певно єго не обікрали. Відтак заявив, що не єсть інжинїром, лиш контрольором фабрики у Витковицях і їхав на контролю робітників до Черновець. Пізнїйше сказав знов, що єму пропало не 22.000 але лиш 2000 корон. Така крутанина викликала підозріне поліциї і тоді Міллера арештовано а обоє перед тим арештованих випущено на волю.

Дальше показало ся, що скринка, котру Міллер заставив у портиєра за 5 кор, єсть дуже великої артистичної вартости, бо походить ще з 1706 р. і єсть виробом славного скрипкара Страдіваріюса в Кремонї. Звідки Міллер має ту скринку, він не хотів того сказати. Єсть підозріне, що тота скринка походить з крадежі а іменно, що єї торік вкрадено славному музикови Бурместрови в Берлинї. — Арештований Генрих Міллер має лїт 24, єсть родом з Лаїв, повіта Велике Межиріче на Мораві а був доси занятий у витковицкій фабрицї. Він говорить плавно по нїмецки, по чески і по польски з ческим наголосом.

† **Померли:** О. Йосафат Велигорский: парох в Серафинцях коло Городенки, упокоїв ся дня 2. січня с. р. в 87-ім р. житя а 58-ім р. сьвященьства. — Юлїя Туринова, жена Семена Турина, господаря із Старомішини, упокоїла ся дня 7 с. м., на саме Різдво Христове у 80-ім р. житя. Покійна полишила чотирох синів і дві дочки. Найстарший син є господарем, другий, Яків, лїкарем у Відни, третий Микола управителем „Народної Торговлї" в Тернополи, а четвертий, Стефан, інжинїром при зелїзници в Стрию. Обі доньки замужні. — Станислав Януш Кахникевич, субституг нотарияльний у Львові, помер дня 22. с. м., в 34. р. житя. Покійник свого часу належав до польскої поступової молодежи академічної і був через довший час предсїдателем академічного товариства „Bratnia Pomoc". — Матильда Пржиборовска, жена офіцияла почтового, померла у Львові дня 22-го с. м. в 30-ім р. житя.

Телеґрами.

Триєст 24 січня. Сейсмоґрафічні апарати в тутешній обсерваторії занотували дуже сильне землетрясеве у віддалї 7500 кільометрів.

Триєст 24 січня. Вчера вечером видко тут було майже через годину вільним оком комету. Опісля щезла з овиду.

Рим 24 січня. Спостережену перший раз в Йоганнесбурзї комету видко було вчера о 6 год. в Турині, Мілянї і Римі на західнім небі. Люди з жахом придивляли ся кометї, котрої хвіст був дуже ясний.

Петербург 24 січня. Арештовано тут богато членів центрального комітету социяльної демократиї. Підчас ревізиї, переведеної в бюрі комітету, сконфісковано богато брошур і письм.

Солунь 23 січня. Коло Павіє Дьордаш прийшло до стички межи турецкими а болгарскими пограничними вояками. Стрільба тревола кілька годин. По стороні турецкій згинуло двох вояків а двох єсть зранених. Тепер настав спокій.

Константинополь 24 січня. Президент палати послів заявив редакторови „Єні Газетта" зовсїм отверто, що переконаний, що огонь в парляментї підложила рука якогось злочинця.

Білград 24 січня. Наслїдник престола кн. Александер виїхав до Ніша, звідки вволяючи бажаню короля Фердинанда, поїде в гостину до Софії, де побуде до середи вечера. Візита має характер приватний. Князя супроводжають секретар короля Янкович і два королївскі адютанти.

Надіслане.

Colosseum Германія

Від 16 до 31 січня.

НАЙГАРНІЙША ПРОҐРАМА В ТІМ СЕЗОНЇ!

НОРИ ПРОСТУНКІВ в Сан Франціско, сензаційна пантоміна американьска. — ГАРТЛІ ВОНДЕРС, незвичайні бочкоскокуни. — ТЯЧІАНУ? — ТРУПА ФЛЬОРА, живі марморні статуї. — 4 БРАТЕЇ, незрівнані еквілібристи. — ПИГУЛЬКИ РАЙЦМАНА, сьміховинка. — ВИТОҐРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В недїлї і сьвята 2 представленя о годині 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснїйше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

„Псалтиря розширена"

в дусї християньскої молитви і пр. для ужитку церков і молитвенного, поручена всїми трома Ординариятами.

В оправі 4 К, брошурована 3 К 50 сот. Висилає за попереднім присланєм гроший, або посліплатою: **А. Слюсарчук**, парох Рунґури, п. Печеніжин.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди посїшні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5·^{50}, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{10}, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·26, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10·^{30}.

З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2**^{05}, 5·53, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10·^{12}.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·^{44}, 6·^{29}*), 11·^{55}*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·^{28}, 6·13*), 11·^{39}*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·^{10}.

Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·^{15}.

З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 2/9 11^{45}.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2**^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.

До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·^{53}*), 6·32, 1·49*), 6·^{50}, 10·^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9· .

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 5·35
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/7 д 12/9 10·35.

До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефумі 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Грімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова Чайка, Кова-Дерева (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилі, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історія куска хліба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунглях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з французского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

Михайло Скірка
римар і сідельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Головна
Агенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всі дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).